گذر

۱۳ هزار میلیارد ریال مشوق صادرات

● وزیر صنعت، معدن و تجارت گفت: تصویب بسته حمایت از صادرات غیرنفتی گام مهمی در جهت اجراکردن برنامه‌های دولت با هدف تحقق اهداف از پیش تعیین‌شده در قانون برنامه ششم توسعه کشور مبنی بر افزایش ۲۱درصدی سالانه صادرات است. به گزارش وزارت صنعت، معدن و تجارت، محمد شریعتمداری گفت: توجه به شرایط جدید اقتصاد کشور و اثرگذاری آن بر صادرات غیرنفتی در بخش‌های مختلف اعم از تغییر در گروه‌های کالایی و خدماتی صادراتی و بازارهای هدف از جمله نقاط قوت بسته حمایتی امسال در مقایسه با بسته‌های حمایتی سال‌های گذشته است و توجه به هدف‌گذاری‌های میزان صادرات در سال ۱۳۹۷ در حوزه‌های کالایی- خدماتی و کشوری حائز اهمیت خواهد بود.

وی با اشاره به موارد مندرج در قانون بودجه سال ۹۷ کشور برای حمایت از صادرات غیرنفتی و درنظرگرفتن ۱۳ هزار میلیارد ریال جهت پرداخت مشوق‌های صادراتی، تصریح کرد: هماهنگی دولت و مجلس شورای اسلامی و دیدگاه واحد در مورد حمایت از صادرات غیرنفتی به عنوان پیشران توسعه همه‌جانبه کشور واجد اهمیت است. وزیر صنعت، معدن و تجارت پرداخت مشوق‌های غیرمستقیم را اولویت اصلی بسته حمایت از صادرات غیرنفتی دانست و با اشاره به تجارب سال‌های گذشته درباره پرداخت جوایز مستقیم و بهره‌وری پایین این‌گونه پرداخت‌ها و همچنین مشکلات مترتب به پرداخت جوایز مذکور، جوایز و پرداخت‌های مستقیم را فقط در حوزه صادرات خدمات فنی و مهندسی دانسته و سایر پرداخت‌ها را از نوع مشوق‌های غیرمستقیم توصیف کرد. شریعتمداری به فعالیت‌های ۹گانه مندرج در بسته حمایت از صادرات غیرنفتی جهت پرداخت مشوق صادراتی اشاره کرد و گفت: این فعالیت‌ها شامل حضور در نمایشگاه‌های بین‌المللی معتبر خارج از کشور و نمایشگاه اختصاصی، کمک به راه‌اندازی مراکز فروش و بازاریابی محصولات صادراتی ایرانی در بازارهای هدف و... است.

ادامه از صفحه ۴

افت کیفیت در خانه‌های بادوام

در سال ۱۳۶۹ (سال وقوع زلزله منجیل-رودبار)، در کل کشور نسبت واحدهای مسکونی بدون اسکلت به اسکلت‌دار، به بیش از هشت برابر می‌رسید. این نسبت در سال ۱۳۷۵، به ۵.۵۷ برابر و در سال ۱۳۹۵ به عدد ۰.۷۴ تنزل پیدا کرده است که نشان می‌دهد رشد تعداد واحدهای مسکونی اسکلت‌دار در این دوره ۲۸ ساله به‌مراتب زیاد بوده است. برای دوره‌های آمارگیری از سال ۱۳۷۵ تا سال ۱۳۹۵، نمودار تغییرات تعداد واحدهای مسکونی نشان داده شده است. نکته شایان توجه در این نمودارها، مقایسه تعداد واحدهای مسکونی اخیر با ۲۰ سال پیش در کشور است. در نمودار می‌توان مشاهده کرد که این تعداد از حدود ۹میلیون‌و صدهزار به حدود ۹میلیون و ۷۰۰ هزار واحد تغییر ناچیزی پیدا کرده است.

بر اساس اطلاعات و آمارهای موجود، کیفیت ساختمان‌ها از نظر مقاومت در برابر زلزله ارتقای چشمگیری داشته است. جالب است به نسبت ساختمان‌های بادوام (اسکلت‌دار) به ساختمان‌های با سطح کیفی نازل و فاقد اسکلت از ابتدای دوره آمارگیری در کشور نگاهی داشته باشیم. در سال ۱۳۴۵ تقریبا درصد عمده ساختمان‌های مسکونی فاقد اسکلت بودند. در سال ۱۳۷۵ نزدیک به ۱۵ درصد واحدهای مسکونی اسکلت داشته‌اند. این نسبت در سال ۱۳۹۰ به بالای ۴۰ درصد و در سال ۱۳۹۵ به حدود ۵۷ درصد رسیده است.

جمع‌بندی موارد یادشده، معرف دو نکته مهم است؛ تعداد واحدهای مسکونی نسبت به سه دهه قبل نزدیک به چهار برابر شده است. از طرفی دیگر، شاخص کیفی ساختمان‌های مسکونی نیز به‌طور تقریبی رشد چهاربرابری را نسبت به سال ۱۳۷۵ نشان می‌دهند. تغییرات ذکرشده در طول زمان چشم‌انداز مثبتی را ارائه می‌دهد، اما نکته منفی، تعداد بالای المان‌های در معرض خطر است. در سال ۱۳۷۵، تعداد واحدهای مسکونی فاقد اسکلت و فاقد استحکام لازم در برابر زلزله، اندکی بیش از ۹ میلیون واحد بوده که در سال ۱۳۹۵ نیز با اندکی افزایش، نزدیک به همان مقدار است. از طرفی تعداد واحدهای مسکونی اسکلت‌دار از یک‌میلیون‌و ۶۰۰ هزار واحد در سال ۱۳۷۵، به ۱۳میلیون واحد رسیده که افزایش بیش از هشت‌برابری را نشان می‌دهد. در زلزله رودبار، مشاهده شد درصد بالایی از ساختمان‌های اسکلت‌دار به دلیل فقدان نظارت جدی، کیفیت پایین مصالح، نیروی کاری غیرماهر، ساختگاه نامناسب و مواردی از این قبیل تخریب شدند. با توجه به تعداد ساختمان‌های اضافه‌شده، بنا بر محاسبات اولیه می‌توان گفت میزان ریسک با وجود بهبود نسبی شاخص کیفی ساختمان‌ها، در کشور افزایش یافته است. برای کاهش ریسک ما نیازمند عزمی جدی و حرکتی پیوسته و نه نوسانی هستیم که باید روی آن سرمایه‌گذاری جدی کرد.

*** عضو هیئت‌علمی و مدیر بخش زلزله مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی**

برکشلی در گفت‌وگو با «شرق» از همراهی احتمالی ایران با افزایش سقف تولید اوپک خبر می‌دهد

ایران باشگاه شکست‌خوردگان را همراهی نمی‌کند

اجلاس پیش‌روی اوپک، سرآغاز سقوط اقتصاد آمریکا به جایگاه دوم جهان است

عکس: رنوفه رستمی

شکوفه حبیب‌زاده: «موافق نیستم که ایران بخواهد با باشگاه شکست‌خوردگان اوپک مانند ونزوئلا، آنگولا، نیجریه و... در مقابل روسیه یا عربستان قدرت‌نمایی کند... ایران باید از دوران دهه ۱۹۸۰ میلادی خارج و با برنده‌ها همسو شود. با بازنده‌ها ما فقط برای تاریخ صحبت می‌کنیم». این را فریدون برکشلی، رئیس اسبق امور اوپک وزارت نفت و رئیس گروه مطالعات انرژی وین، در گفت‌وگو با «شرق» می‌گوید. برکشلی یکصدوهفتادوچهارمین نشست اوپک را بی‌نظیر می‌داند و تصمیم‌گیری‌ها در آن را سخت. بااین‌حال، معتقد است اوپک و اوپک بزرگ (اوپک به‌همراه روسیه) به‌راحتی تحت‌تاثیر آمریکا قرار نمی‌گیرند. به گفته او، آمریکا به‌جد در تلاش است تا بر این اجلاس برای کاهش قیمت نفت از طریق افزایش سقف تولید اثرگذاری داشته باشد، زیرا آینده‌اش به‌واسطه جنگ یوان نفتی و دلار نفتی به خطر افتاده و در تعبیری این نکته را این‌گونه بیان می‌کند: «اکنون قدرت تقاضا از قدرت عرضه پیشی گرفته است. درحال‌حاضر، یوان نفتی در حال پیشی‌گرفتن از دلار نفتی است و این مسئله ترامپ را سخت پریشان کرده است... جنگ تجاری واقعی همین‌جاست. اگر پترو یوان، جای پترو دلار را بگیرد، تقریبا فاتحه اقتصاد برتر آمریکا خوانده است. این اجلاس سرآغاز سقوط اقتصاد آمریکا به جایگاه دوم جهانی است». بااین‌حال، برکشلی معتقد است به سبب وضعیت خطیری که برای نفت آمریکا در حال رخ‌دادن است و درعین‌حال رقابت سنگین نفت خام اورال روسیه، نفت خام سبک و سنگین ایران و عربستان و همچنین نفت سنتی آمریکا، موجب شده است که رقبای ایران جملگی در آرزوی تحریم فراگیر نفتی ایران و جایگزینی بازار ایران لحظه‌شماری کنند.

فکر می‌کنید این دوره نشست اوپک از چه موضوعی بیشتر متأثر باشد؟

۲۴ کشور تولیدکننده نفت خام اوپک و خارج از اوپک در آوریل ۲۰۱۵، به دنبال ماه‌ها رایزنی و تبادل‌نظر به یک تصمیم تاریخی رسیدند. این ۲۴ کشور که بیش از ۷۰درصد نفت خام معامله‌شده را در اختیار دارند، تصمیم گرفتند به‌طور جمعی و بر اساس سهم هریک در بازار، معادل ۱.۸میلیون بشکه در روز از تولید جمعی خود بکاهند. تجمع اوپک و غیراوپک که اکنون اوپک بزرگ خوانده می‌شود، خیلی خوب عمل کرد و توانست با خویشتن‌داری، از میزان ذخایر جمعی کشورهای صنعتی کاسته و توازن عرضه و تقاضا را در بازار برقرار کند. اعضای سازمان بزرگ اوپک حتی میزان کاهش تولید را بیش از میزان توافق‌شده کاهش دادند و بازار جهانی نفت پس از هفت سال به تعادل رسید و قیمت‌ها نیز با سرعتی فراتر از آنچه پیش‌تر پیش‌بینی شده بود، افزایش پیدا کرد. حالا اوپک بزرگ با یک سؤال مقدر مواجه است: بعد چه؟ تولیدکنندگان چه زمینه‌ای برای همکاری دارند؟

با توجه به تحریم‌هایی که آمریکا مجدد علیه ایران راه انداخته، چقدر هیئت ایرانی به این دوره نشست اوپک اقبال نشان خواهند داد؟

جمهوری اسلامی ایران از اردیبهشت سال ۱۳۵۸ تحت تحریم نفتی بوده است و البته تحریم‌ها ماهیت، ساختار و جزئیات متفاوتی داشته‌اند. از زمانی که تحریم‌های نفتی به شورای امنیت سازمان ملل کشیده شد و ابعاد بین‌المللی پیدا کرد، دشواری‌های مقابله با آن نیز تغییر کرد؛ اما آن مرحله سپری شده و شرایط نسبت به گذشته تغییر کرده است. اعضای سازمان اوپک شامل اوپک گسترش‌یافته کنونی، مقوله تحریم جمهوری اسلامی را جدی تلقی نمی‌کنند. اوپک یک سازمان تخصصی تکامل‌یافته است و در دورانی به توافق‌های مهم و تاریخی دست پیدا کرد که عملا برخی اعضای سازمان، بخشی از خاک عضو دیگری را تحت اشغال خود داشتند یا در جنگی طاقت‌فرسا درگیر بودند. بنابراین اختلافات و کشمکش‌های ژئوپلیتیک کنونی مانع مهمی در اجماع برای مدیریت بازار نفت به حساب نمی‌آیند.

فضای اجلاس تا چه اندازه سیاسی خواهد شد؟

بازار نفت، سیاست و کشمکش‌های منطقه‌ای در بازار جهانی نفت همواره با هم عجین بوده‌اند. این اجلاس شاید از همین جنبه کم‌نظیر است. چند عامل به این پدیده دامن زده است؛ حضور روسیه به‌عنوان بزرگ‌ترین تولیدکننده نفت خام سازمان اوپک بزرگ که اکنون با اختلاف بیش از یک میلیون بشکه در روز از عربستان پیشی گرفته است. روسیه در کل کشوری است که کمتر مقوله آن از سیاست جداست. دوم، ظهور پدیده نفت شیل که میزان آن از یک میلیون بشکه در روز در سال ۲۰۱۳ به بیش از هفت میلیون بشکه در روز رسیده و تمام تولیدکنندگان نفت‌های متعارف را نگران کرده است. سوم، شرایط نابسامان عربستان سعودی که در واقع دنیا را نگران کرده است. از طرفی هم شخص پرزیدنت ترامپ و نگرش درک‌نشدنی او درباره نفت خام‌های متعارف آمریکا و نفت خام شیل. پرزیدنت ترامپ خود سهام‌دار و طرفدار نفت خام‌های سنتی و متعارف است که در مالکیت غول‌های نفتی است. نفت خام شیل را شرکت‌های کوچک و متوسط در اختیار دارند که با اقبال پرزیدنت ترامپ و دوستان او مواجه نیستند. نفت خام اورال روسیه و نفت خام سبک و سنگین ایران، رقیب سنگین عربستان هستند. بنابراین همه در آرزوی تحریم فراگیر نفتی ایران و جایگزینی بازار ایران لحظه‌شماری می‌کنند.

تحلیل شما از نتیجه مذاکرات در اجلاس چیست؟

به نظر نمی‌رسد اوپک بزرگ از هم بپاشد. حالا که بازار به تعادل نسبی رسیده، تولیدکنندگان می‌توانند در یک تصمیم جمعی، درصدی از رقم کاهش جمعی خود بکاهند. سازمان بالغ است و اقدامات عجولانه نمی‌کند. کاهش تولید از رقم ۱.۸ میلیون بشکه به یک میلیون بشکه در روز معقول است. البته این کاهش شامل ایران نیست؛ زیرا در حال حاضر جمهوری اسلامی ایران از شمول سهمیه‌بندی خارج است.

پیش‌بینی شما درباره چگونگی برگزاری این دوره از نشست اوپک چیست؟

بدیهی است که کشورهای دارای ظرفیت مازاد، خواهان افزایش تولید و ارتقای سهم خود در بازار هستند. امارات متحده عربی، کویت و روسیه ظرفیت مازاد دارند. بقیه فاقد ظرفیت مازاد یا دارای ظرفیت مازاد ناچیزی هستند. در حقیقت فقدان سرمایه‌گذاری در سال‌های اخیر، تولیدکنندگان را از ظرفیت‌سازی محروم کرده است. آمریکا با تحریم کشورها، فرصت سرمایه‌گذاری را از کشورهای اوپک گرفته و اروپا را در چنبره وابستگی به خود قرار داده است. از این زاویه، آمریکا و روسیه هم‌آوازند.

یارگیری‌ها چگونه خواهد بود؟

بی‌شک، جمهوری اسلامی ایران، رهبری کشورهای دارای ظرفیت محدود را همواره عهده‌دار بوده است؛ اما برای ایران، حضوری جدی و مؤثر در تصمیم‌سازی‌های اوپک مهم است. در سازمان اوپک قدرت از آنِ بشکه‌هاست. کشورها و اعضا در اندازه و قدوقواره بشکه‌های خود قدرت‌نمایی می‌کنند؛ اما ایران همیشه مستثنا بوده است و به یمن اعتبار سیاسی و منطقه‌ای خود، فراتر از ظرفیت تولید در مدیریت سازمان نقش دارد. بنابراین من موافق نیستم که ایران بخواهد با باشگاه شکست‌خوردگان اوپک مانند ونزوئلا، آنگولا، نیجریه و... در مقابل روسیه یا عربستان قدرت‌نمایی کند.

حرف ترامپ که نشان‌دهنده حمایت از افزایش تولید بود، چقدر می‌تواند همراهی عربستان به‌عنوان هم‌پیمان را به دنبال داشته باشد. دیگر کشورها چطور؟

البته امروز آمریکا از یک واردکننده نفت به صادرکننده تبدیل شده و چون شیل‌اویل نفت سبکی است، آسیایی‌ها به آن علاقه‌مندند؛ بااین‌حال آمریکا همچنان یک واردکننده بزرگ است، زیرا پالایشگاه‌ها نفت خام‌های متنوعی مصرف می‌کنند، بنابراین نفت شیل الزاما آمریکا را از مصرف نفت وارداتی بی‌نیاز نکرده است. درعین‌حال نفت شیل عمر تولیدی کوتاهی در حدود شش تا هفت سال دارد. بنابراین او منبع تولید و عرضه نفت خامِ قابل اعتمادی نیست. درهرحال الان یک موضوع واقعا جدی هم پیش آمده؛ جنگ اقتصادی آمریکا و چین. آمریکا روی تعدادی از واردات از چین تعرفه اعمال کرده و چین هم عملِ متقابل به‌مثل کرده است؛ بدین معنا که خیلی از اقلام وارداتی چین به آمریکا در صنعت نفت حالا با تعرفه‌های جدید برای آمریکا خیلی گران تمام می‌شوند. در نتیجه تولید نفت آمریکا گران تمام می‌شود، بنابراین آمریکا نیازمند قیمت‌های بالاتر نفت است. موضوع خیلی مهم دیگر آن است که اکنون قدرت تقاضا از قدرت عرضه پیشی گرفته است. درحال‌حاضر، یوان نفتی در حال پیشی‌گرفتن از دلار نفتی است؛ یعنی آن چیزی که ما سال‌ها حرفش را زدیم، در حال تحقق است و ترامپ را سخت پریشان کرده است. به‌این‌ترتیب اکنون قدرت از آن مصرف‌کننده است و بازار در حال تغییر. جنگ تجاری واقعی همین‌جاست. اگر پترو یوان، جای پترو دلار را بگیرد، تقریبا فاتحه اقتصاد برتر آمریکا خوانده است. این اجلاس سرآغاز سقوط اقتصاد آمریکا به جایگاه دوم جهانی است.

به همین دلیل ترامپ درصدد است که نفوذ کند و سقف تولید را افزایش دهد؟

بله. عربستان و آمریکا، متحدان استراتژیک‌اند ولی نه در نفت. نمی‌خواهم سوءتفاهم شود اما ایران و آمریکا در نفت با هم استراتژیک‌تر هستند تا عربستان. ظرفیت مازاد عربستان بسیار ناچیز است؛ به‌نوعی دیگر ظرفیت مازاد ندارد. اکنون فقط روسیه ظرفیت مازاد دارد. بنابراین انتظار آمریکا از عربستان بی‌جاست. البته امارات و کویت قدری ظرفیت مازاد دارند. بنابراین آمریکا چاره‌ای جز سازش با روسیه ندارد، زیرا باید اروپا را از نظر انرژی تحت فشار بگذارد.

تا بتواند به واکنش اروپا به جنگ تعرفه پاسخ بدهد؟

بله و البته سایر عوامل.

با توجه به توییت‌های اخیر ترامپ که دلخوری اوپک و حتی عربستان را که پشت پرده با آمریکا قول و قراری گذاشته بود، به دنبال داشت، عکس‌العمل اوپک در قبال افزایش سقف تولید چه خواهد بود؟

روسیه بودجه سالانه خود را روی قیمت نفت ۴۰دلار در بشکه بسته است. عربستان قیمت نفت خود را با ۶۰دلار در بشکه تنظیم کرده است. عربستان برای سال ۲۰۲۰ قصد دارد آرامکو را خصوصی کند، بنابراین خواهان قیمت نفت در چنین رقمی است. به‌علاوه عربستان در دو سال گذشته ۳۵۰میلیارد دلار از ذخایر ارزی خود را مصرف کرده و اکنون سخت نیازمند پول است. برعکس روسیه به سهم بازار نیاز دارد و می‌خواهد شیل را از بازار خارج کند. بنابراین روسیه و عربستان کاملا از دو زاویه مختلف بازار نفت را زیر نظر دارند. در درازمدت رقیب اصلی عربستان در اوپک عراق است که می‌کوشد از ایران و عربستان پیشی بگیرد. منظورم این است که دوستی‌ها و اختلافات بیرون اوپکی با سیاست‌های صحن اوپک تفاوت دارند.

ایران در ابتدا قطعا با افزایش تولید مخالفت می‌کند، اما در نهایت آیا با افزایش سقف تولید موافقت می‌کند؟

ایران باید از دوران دهه ۱۹۸۰ میلادی خارج شود. با برنده‌ها همسو شود. با بازنده‌ها ما فقط برای تاریخ صحبت می‌کنیم.

این کار را خواهد کرد؟

می‌پذیریم. ما کشور معاف از سهمیه‌ایم. ما باید به متوسط سه سال آخر، یعنی دوران تحریم برسیم؛ بین سه میلیون تا سه میلیون و ۱۰۰هزار بشکه در روز. اما در کل تا ایران به پنج میلیون بشکه در روز نرسد، کاری نمی‌تواند بکند. از سال ۱۹۸۲ تمام وزرای نفت گفتند چهار میلیون بشکه در روز تولید می‌کنند اما نتوانستند. ایران بدون تولید پنج میلیون بشکه در روز نمی‌تواند در سهم‌بندی‌ها کاری کند و قدرت اثرگذاری قابل توجهی داشته باشد. البته در دوران آقای زنگنه تولید نفت در مدت کوتاهی از چهار میلیون بشکه در روز عبور کرد. اما نباید فراموش کرد که در اوپک، قدرت از آن بشکه‌هاست.

استیضاح تیم اقتصادی دولت کلید خورد

عضو کمیسیون اقتصاد مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه ضعف عملکرد تیم اقتصادی دولت دوازدهم مشهود بوده است، گفت: استیضاح تیم اقتصادی دولت کلید خورده است. علی‌اکبر کریمی در گفت‌وگو با خبرنگار اقتصادی خبرگزاری تسنیم، با بیان اینکه خروجی و نتایج عملکرد تیم اقتصادی دولت دوازدهم در یک سال گذشته ضعیف‌تر از عملکرد تیم اقتصادی قبل ارزیابی می‌شود، گفت: با توجه به مشکلات حادی که در حوزه اقتصادی پیش آمده است، استیضاح تیم اقتصادی دولت در دستور کار نمایندگان مجلس قرار گرفته است. او افزود: نبود برنامه و مسیر معین برای پیگیری مشکلات مردم و ارائه‌نشدن یک راه‌حل مشخص برای حل آنها باعث شد رویکرد نمایندگان در برابر تیم اقتصادی دولت عوض شود. عضو کمیسیون اقتصادی مجلس شورای اسلامی ادامه داد، این انتقادها فارغ از گرایش‌های سیاسی مطرح‌شده است؛ چراکه در هر سه فراکسیون مجلس این موضوع جریان دارد، بر همین اساس در روزهای آینده بحث استیضاح با جدیت دنبال خواهد شد. او با ابراز اینکه ضعف عملکرد تیم اقتصادی دولت دوازدهم مشهود بوده است، گفت: با توجه به انتقادهای فزاینده نمایندگان استیضاح تیم اقتصادی دولت کلید خورده است. کریمی گفت: امیدواریم با استفاده از ابزار نظارتی مجلس پیام نارضایتی نمایندگان به دولت منعکس شود.

خبر

خط و نشان نوبخت به محتکران

● سخنگوی دولت گفت: تخصیص ارز به کالاهایی که در داخل تولید می‌شود یا واردات آن ضروری نیست، متوقف می‌شود. به گزارش فارس به نقل از صداوسیما، محمدباقر نوبخت گفت: دولت خود را مسئول تأمین نیازهای اساسی مردم می‌داند و هر جا برای تأمین این مطالبات تشخیص دهد که باید ورود کند، این کار را انجام می‌دهد. وی درباره واکنش دولت به افزایش حبابی قیمت‌ها در بخش‌های مختلف گفت: رئیس‌جمهور دیروز با تشکیل جلسه‌ای با مسئولان و فعالان بخش خصوصی، به طور رسمی درخواست کرد که این بخش به بازار ورود کرده و افزایش غیرمتعارف قیمت‌ها را متوقف کند. نوبخت خطاب به کسانی که به قصد دلالی و احتکار از فروش اجناس خود خودداری می‌کنند، گفت: دولت سیاست ارزی اخذشده را کنار نمی‌گذارد و دلار افزایش قیمت غیرمتعارف نخواهد داشت. سخنگوی دولت افزود: کالاهای وارداتی با ارز دولتی افزایش قیمت نخواهند داشت. وی با اشاره به اینکه برای جلوگیری از ضرر تولیدکنندگان از طریق ثبت سفارش، واردات کالا را کنترل می‌کنیم، گفت: بر اساس قوانین جدید هر کالایی بخواهد وارد شود، باید از مجرای ثبت سفارش وارد شود، درحالی که در گذشته فقط کالاهایی که ارز دولتی می‌گرفتند، باید ثبت سفارش می‌شدند. نوبخت به ضرورت اصلاح برخی تعرفه‌ها اشاره کرد و افزود: برای جلوگیری از واردات غیرضروری قاطعانه برخورد می‌کنیم.

شیر مدارس با ۲ سال وقفه از مهر امسال توزیع می‌شود

● با تصمیم کارگروه تنظیم بازار، طرح توزیع شیر در مدارس با دو سال وقفه از ۱۵ مهرماه ۹۷ مجددا اجرا می‌شود. به گزارش شاتا، با تصمیم اعضای این کارگروه در نشست چهارساعته دیروز، مقرر شد توزیع شیر مدارس حداکثر از ۱۵ مهرماه امسال اجرائی شود. شیوه‌نامه اجرائی این تصمیم حداکثر در یک ماه آتی، در قالب طرحی از سوی سازمان برنامه و بودجه و وزارت آموزش و پرورش برای تصمیم‌گیری به کارگروه ارائه خواهد شد. در این نشست همچنین مقرر شد به منظور حمایت از دامداران و صنایع لبنی، عوامل مؤثر در برآورد هزینه‌های تولید در قیمت تمام‌شده شیرخام و صنایع لبنی در کمیته تخصصی مربوطه بررسی و نتیجه به کارگروه تنظیم بازار اعلام شود.